

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

482. An possit concedere indulgentias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

2. Resp. secundò: in iis casibus dispensare potest in interstitiis, in quibus concedere potest dimissorias. Fagn. in his qua. de major. & obed. n. 61. Sic dispensare potest in interstitiis (quæ sunt inter Ordines minores, & majores; item inter majores, inter quos juxta dispositionem Canonum & Trid. sess. 23. c. 11. 13. 14.) cum arctatis (intelligitur ratione beneficii accepti, aut accipiendi) intra annum vacantiam; cum aliis verò non nisi post elapsum primum annum sedis vacantis cum ordinandis in vim suarum dimissoriarum eo modo, quo poterat Episcopus cum sibi subditis; ex causis nimirum in Concilio Tridentino expressis, puta necessitatis, aut utilitatis ecclesiæ. Laym. in c. l. i. xeras. de tempor. Ordin. Ventrigl. loc. cit. n. 40. Barbof. loc. cit. n. 128. citans Quarant. v. Capit. sed. vac. vers. quæro decimo. Piafec. in pr. p. 1. c. 1. n. 50. Martam. de jurisd. p. 2. c. 9. n. 13. & plures alios. Et specialiter quòd non nisi post annum vacantiam dispensare possit, tenent Solorzan. de iure Indiar. tom. 2. l. 3. c. 13. & 14. Zipæus iur. pontif. l. 3. tit. 9. n. 2. apud Dian. loc. cit. eò quòd, ut idem, cum Capitulum intra illum annum non possit dare licentiam recipiendi Ordines, nec ad talem effectum literas dimissorias juxta c. cum nullus. de tempor. ord. in 6. & Trident. sess. 7. c. 10. & sess. 23. c. 10. prohibita quoque ei videantur, quæ ad ipsos Ordines preparantur, qualis est interstitiorum remissio. Possit quoque dispensare in dictis interstitiis cum religiosis, etiam exemptis, tradit Laym. loc. cit. n. 3. eò quòd possint cum Prælatorum suorum licentia se subijcere Episcopo in suscipiendis gratis dispensationum, & absolutionum; pro quo citat seipsum. Theol. moral. l. 1. tract. 4. c. 23. n. 7.

3. Porro spectare hanc facultatem dispensandi in interstitiis ad Capitulum, & non ad illius Vicarium sine speciali mandato Capituli, tradunt Fagn. loc. cit. Ventrigl. loc. cit. citans Aldan. in compend. Canon. resol. tit. 3. n. 6. Vulpe. in pr. c. 44. n. 27. (qui etiam refert, sic decisum à S. Congr. 17. Maji 1600.) Barbof. sum. Apost. decis. v. Capit. sed. vac. n. 14. Merol. tom. 3. d. 7. c. 7. dub. 1. n. 48. contra Riccium decis. 185. num. 5. apud Ventrigl. & contra Machadum apud Dian. loc. cit. & alios; eò quòd, ut Meroll. in generali mandato non veniat potestas dispensandi.

4. De cætero ordinatos sine Episcopi aut Capituli sede vacante expressa aut tacita dispensatione, interstitiis non observatis, censuram nullam incurrere, tradit Laym. loc. cit. n. 4. citatis Suar. de cens. d. 31. s. 1. n. 43. Zerol. in pr. p. 2. v. Ordo. s. 8. eò quòd licet Sixtus V. decreverit suspensionem, ea tamen denuò sublata sit per Gregorium XIV. Plura de his infra, ubi, an, & quando concedere possit dimissorias.

Quæstio 481. An Capitulum sede vacante possit aggratiare, seu penam post latam sententiam remittere?

1. **R**esp. Non convenire in hoc AA. negativam, nimirum Capitulum sede vacante non posse facere gratiam, & remittere penas, ad quas Episcopus defunctus, vel ipsum etiam Capitulum condemnarat, tenent Mantic. tom. 2. de tacitis convent. l. 25. lit. 8. n. 11. Jo. Bapt. Costa de remed. subfid. remed. 15. n. 8. & de iudic. c. 45. apud Dian. p. 8. tract. 4. resol. 19. eò quòd facere gratiam sit de reservatis Principi. num. 41. ibidem apud Dianam,

Quin & hoc ipsum denegetur Episcopo à Bernard. Diaz. in pr. Can. c. 137. Foller. in pr. Can. v. etsi committi. n. 125. & aliis pluribus.

2. Affirmativam è contra tenent Barbof. iur. eccles. l. 1. c. 32. n. 102. Ventrigl. tom. 2. annor. 15. s. 2. n. 42. citantes Vulpe. in pr. iudicial. c. 44. nup. 26. Item Dian. loc. cit. citans insuper Jo. Mariam Novarin. q. 99. forens. q. 102. p. 1. Ricc. in pr. Fori eccl. tom. 1. resol. 30. (vel ut eum citat Vega, decis. 305.) qui etiam refert sic decisum in Curia Archiep. Neapol. Felicianum à Vega in c. 4. de iudic. n. 63. Rationem dat Dian. quia scilicet facere gratiam pertinet ad jurisdictionem ordinariam Episcopi, & in hac succedit Capitulum, sive iurisdictione sit contentiosa, sive voluntaria, & nullibi reperitur exceptus casus, de quo hic. Respondit quoque ad rationem oppositam sententia: Episcopos posse facere gratiam; quia sunt veri Principes ecclesiastici, & non Vicarii Papæ, ut restè Bellarm. l. 1. de Rom. Pontif. c. 3. in fine (quin &, ut Vega ex Riccio, habent in hoc potestatem Episcopi talem, qualem habet supremus Princeps, adeoque hanc gratiandi potestatem non esse reservatam summo Pontifici; & consequenter idem posse Capitulum, utpote quod est successor Episcopi. Quod si verum, Episcopum referre personam supremi cuiusdam Principis, & Capitulum ei in hac ratione supremi Principis succedere (de quo posteriore merito dubitari potest) consequens videtur, quòd ubi jurisdictionem etiam temporalem in subditos habuit Episcopus, in ea succedat Capitulum, ut dictum supra, posse aggratiare Capitulum, ubi per defuncti Episcopi, vel suos Officiales lata in aliquem etiam pena capituli.

Quæstio 482. Num Capitulum sede vacante possit concedere indulgentias?

1. **R**espoud. Negat id Fagn. in c. illa. ne sede vac. n. 14. citans Jo. Andr. in c. accedentibus n. 2. de excess. Prælat. Felin. in c. cum olim. de major. & obed. n. 7. & c. ac dicens ex Card. in Clem. 2. s. ad hac. q. 3. n. 14. de penit. & remiss. hanc opinionem teneri communiter, etsi nonnulli sentiant oppositum. Rationem dat idem Fagn. loc. cit. num. 13. in fine. Quòd Capitulum non succedat in jurisdictione voluntaria, sed tantum in necessaria, quia est necessarius, & non voluntarius Administrator, ut tenet Gl. in Clem. 1. de heret. v. Capituli. quam communiter approbatam dicit Felin. in c. cum olim. num. 6. Item quòd non succedat in iis, quæ gratiam sapiunt; pro quo citat Gl. in c. 1. v. presentatos. de Instit. in 6. Pro qua sententia negativa citantur quoque ab Azor. l. 3. c. 37. q. 9. præter plures Canonistas ex Theologis Sot. in 4. dist. 21. q. 1. a. 4. Corduba de Indulg. a. 2. q. 12. proposit. 9. Ledesm. in 4. dist. 28. a. 3. Hanc quoque negativam sequitur Ventrigl. loc. cit. n. 28. dicens eam veriore, magis communem, & quæ servatur in praxi, citans pro ea Fusc. de visitat. lib. 1. c. 2. num. 20. Pavin. in p. 1. q. 4. num. 5. Bonacin. tom. 1. tit. de Indulg. d. 6. q. 1. punct. 3. num. 23. & c.

2. Contrarium tenent Barbof. iur. eccl. l. 1. c. 32. n. 91. citans Abb. in c. cum olim. Sylv. v. Capitulum in fine. n. 5. Pavin. p. 1. princ. q. 4. Henric. in sum. l. 7. c. 31. s. 1. Vulpe in pr. c. 44. n. 22. Zerol. in pr. episc. p. 1. v. indulgentia, s. 2. LAVOR. de iubil. & indulg. p. 2. à n. 52. Hanc affirmativam sequitur & probabiliorem

liorem censent Meroll. tom. 3. d. 7. c. 7. dub. 1. 6. n. 155. Molin. de iust. tom. 6. tract. 5. d. 11. n. 6. & alii apud Dian. p. 3. rr. 4. resol. 35. Item Azor. loc. cit. Ed quod indulgentias concedere sit actus jurisdictionis, ut D. Thom. in 4. dist. 20. q. 3. a. 3. & sic etiam Legatus Apostolicus, etsi non sit sacerdos, possit eas concedere; cumque jus dicat simpliciter, Capitulum succedere in jurisdictione Episcopi, non sit, quod nos restringamus ad jurisdictionem necessariam, non voluntariam. Addit verò Azor, in hoc convenire omnes, tutius esse, ut Capitulum committat alicui Episcopo, ut eas concedat nomine Capituli. Quamvis Diana loc. cit. dicat, se non probare, quod ait Pavin. nempe debere Capitulum sic ut Episcopum dictum nondum consecratum eas concedere per alium Episcopum consecratum, quem ad id vocet; ed quod concedere indulgentias non sit Ordinis, sed solius jurisdictionis.

Questio 483. An Capitulum sede vacante approbare, & exponere possit confessarios?

1. **R**esp. id posse Capitulum per Vicarium à se electum; cum hic actus approbandi non sit actus formaliter Ordinis, aut Dignitatis Episcopalis; sed jurisdictionis ordinariæ. Barbof. loc. cit. n. 110. citans Suar. tom. 4. de posit. d. 28. s. 5. num. 5. Henriq. in sum. l. 3. de penit. c. 6. in princ. Fagund. in præcept. Eccl. præcept. 2. l. 7. c. 2. n. 54. Dian. p. 3. rr. 4. resol. 46.

2. Extendendum hoc ipsum erit ad Capitula inferiora, quorum Prælatus defunctus exemptus jurisdictionem quasi Episcopalem habebat in populum fidelium; cum & tales Prælati potestate ordinaria confessarios approbare possint; quippe qui sub nomine Episcopi veniunt in Tridentino in ordine ad hoc punctum, ut Dian. loc. cit. & Ludov. à Cruz. in Bull. cruciat. d. 1. c. 2. dub. 24. n. 2. Secus tamen est, ubi hujusmodi Prælati jurisdictionem non habent in populum sæcularem fidelium, quales sunt Provinciales, & Generales Religionum.

Questio 484. An Capitulum sede vacante revocare possit ad examen semel approbatos ab Episcopo defuncto, eis que adimere licentiam & approbationem audiendi confessiones, idque etiam quò ad regulares?

1. **R**esp. primò, posse Capitulum sede vacante sæculares semel, etiam prævio examine, & simpliciter approbatos ad excipiendas confessiones revocare ad examen, & inventos in idoneos reprobare, non secus ac id potest Episcopus, dum viveret ex causa, & successor Episcopus. Manifestè sequitur ex eo, quod tradit Fagundez in præcept. Eccl. p. 2. l. 7. c. 2. n. 28. apud Dian. loc. cit. resol. 48. nempe mortuis Episcopis solere Capitulum sede vacante generali mandato revocare omnes licentias, & approbationes ab Episcopo præcedente datas. compellens, ut omnes Confessarii compareant iterum examinandi; & sic absolute tenet Ventrigl. tom. 2. annot. 15. §. 2. num. 44. (qui tamen perperam addit, hanc facultatem revocandi denuo ad examen negari ipsi Episcopo, qui semel examinavit & absolute approbavit, maxime Regulares, nisi subintelligat, sine causa. Etsi contrarium apud eandem Dianam loc. cit. tenet Boisius de iubil. l. 3. c. 2. n. 47. nempe solum successorem in Dignitate. Leuren. Tract. III. De Capit. sed. vac.

tate, & jurisdictione, non autem in jurisdictione tantum, ut est Capitulum sede vacante, posse semel absolute approbatos iterum ad examen vocare, & approbare, vel reprobare, prout noverit esse vel non esse idoneos.

2. **R**esp. secundò: Capitulum sede vacante posse quoque, quantum est de jure, revocare datam approbationem Regularibus, & in specie etiam Mendicantibus, tradit quoque loc. cit. Fagundez. Non posse tamen id Capitulum ob speciale illis super hoc ipso (nimirum, quò minus possit à Capitulo sede vacante approbatio à defuncto Episcopo iis concessa, uti & facultas prædicandi, & aliqua vota in alia pia opera commutandi adimi) datum privilegium, cujus meminit Sylv. v. confessor. n. 4. q. 3. Rodriq. tom. 1. Bullar. fol. 36. Boisius loc. cit. apud Dian. Adeoque jam ubi istiusmodi generali mandato revocarentur per Capitulum ad novum examen omnes approbati à præcedente Episcopo, non tamen comprehenderentur Regulares; & quamvis de iis quoque specialiter, & expressè loqueretur, istiusmodi edictum, seu mandatum, adhuc nullius esset momenti; cum sit directè contra eorum privilegium, & Capitulum sede vacante nihil possit innovare quò ad Regulares. Fagund.

3. His tamen non obstantibus Regulares semel absolute approbatos revocari posse ad novum examen à defuncti successore in dignitate, & jurisdictione, tradit loc. cit. Boisius; ed quò concessum eis privilegium sit solum quò ad Capitulum, non verò etiam ad successorem in Dignitate, & jurisdictione, qualis est successor Episcopus. Cujus etiam rationem addit hanc, quòd Episcopo successori plus quàm Capitulo voluerint summi Pontifices pro quiete suæ conscientie remanere liberam potestatem subjiciendi novo examini regulares Sacerdotes absolute approbatos; quia Capituli jurisdicchio, & gubernatio ob vacationem sedis regulariter parum durat, & pro illo tempore noluerunt Pontifices Regulares absolute approbatos exhiberi novo examini; Successoris verò Episcopi jurisdicchio, & regimen regulariter diu durat.

Questio 485. An Capitulum sede vacante cognoscere possit de causis in prima instantia?

Resp. affirmativè; quia Tridentinum sess. 24. c. 20. causas omnes ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, etiam si beneficiales sunt, in prima instantia coram Ordinariis locorum duntaxat cognosci vult; ergo hæc potestas, utpote concessa, & annexa perpetuò dignitati episcopali est ordinariæ jurisdictionis; adeoque transit in Capitulum. Barbof. loc. cit. n. 85. citans Riccium in pr. aurea. resol. 130. Dian. p. 3. tract. 4. resol. 21. citans Morell. tom. 3. d. 7. c. 7. dub. 1. n. 42. ubi is sic ait: Deducitur, posse Capitulum sede vacante cognoscere causas in prima instantia, ita, ut non possit alius iudex Romanæ Curie cognoscere de iis in prima instantia, nec monitoria decernere ad extrahendas partes à suis domiciliis: & ratio est; quia hoc privilegium habent Episcopi jure ordinario &c.

Questio 486. An Capitulum causas arduas, & in specie matrimoniales cognoscere, & expedire possit?

1. **R**esp. ad primum: potest cognoscere de causis arduis. Barbof. loc. cit. n. 72. Pith. ad rit. de major.